

tale med medarbejderne i ankenævnssekretariatene. Det kan ske ved såvel aftenåbningstider som ved mobile lokalkontorer. Ankenævnene skal tage stilling til sager, hvori der er udøvet et skøn. Derfor er det væsentligt, at amsankenævnet anvender samme arbejdsmetode som den, der er foreskrevet og/eller anvendt af den sociale forvaltning. Ofte vil en gennemgang af sagsbehandlingen og en drøftelse med klageren kunne åbne for andre muligheder.

Amsankenævnets opgave med at tilbyde vederlagsfri rådgivning og vejledning hænger tæt sammen med forslaget om ankenævnets opsøgende virksomhed, hvor der netop kan forekomme uafklarede situationer, som kræver vejledning her og nu. På samme måde som de sociale udvalg må også amsankenævnet have en forpligtelse til at anvise andre løsningsmodeller på de sociale problemer, som det i første omgang afslår at løse. Det er nok den største frustration for brugerne, når de får afslag på bistand, at afslaget oftest ikke ledsages af en anvisning på andre løsningsmuligheder.

Den ekstraomkostning, denne modernisering af den offentlige sektor vil være, vil blive opvejet gennem den forebyggende virksomhed, der ligger i, at mennesker får en positiv behandling og konkrete forslag til, hvordan problemerne løses. Endvidere bør amsankenævnene kunne tage sager op af egen drift, f.eks. konkrete sager, som ankenævnet bliver bekendt med gennem dagspressen.

Til § 2, nr. 1

Den foreslåede ændring er udtryk for ønsket om at få et stærkere indslag af erfaringer fra praktisk socialt arbejde ind i Ankestyrelsens afgørelser. Der ligger ikke i forslaget ønske om at forringe Ankestyrelsens saglighed i form af krav om forudgående uddannelse. Folketinget har i en række tilfælde været præsenteret for afgørelser fra Ankestyrelsen, som giver indtryk af, at afstanden fra det praktiske sociale arbejde til Ankestyrelsen er meget stor, og at der i Ankestyrelsen i mindre omfang tages hensyn til den socialpolitik, som eksisterer for den enkelte bruger i det sociale område. Det er forslagsstillernes opfattelse, at personer med erfaring fra kommuners eller amters socialforvaltninger kan bidrage til en større sammenhæng mellem brugernes dagligdag og det overordnede leds afgørelse.

Til § 2, nr. 2

Ved den foreslåede ændring udgår bestemmelsen om, at formanden kan udsætte sagen med henblik på udvidet votering.

Endvidere foretages der konsekvensændringer som følge af, at Den Sociale Ankestyrelses kompetence efter lovforslagets § 3, nr. 3 og nr. 4, § 4, nr. 3, § 5, nr. 4, og § 6, nr. 2, ikke skal begrænses til kun at omfatte sager af principiel betydning.

Til § 3, nr. 1, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 6, nr. 1

Ved de foreslåede ændringer udgår bestemmelsen om, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om behandlingen af klagesager. I stedet indføres i lovtæksten en regel om, at klage skal forelægges det sociale udvalg inden 14 dage efter modtagelsen. Hvis den fornyede afgørelse ikke fuldt ud giver klageren medhold, skal sagen videresendes til amsankenævnet, samtidig med at klageren orienteres.

Til § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2

Ved de foreslåede ændringer »vendes postgangen«, således at klager over revaliderings- og pensionsnævnenes afgørelser indsendes til nævnet, som inden en uge videresender klagen til Den Sociale Ankestyrelse ledsaget af sagens akter og med en begrundelse for afgørelsen.

Til § 3, nr. 3 og nr. 4, § 4, nr. 3, § 5, nr. 4, og § 6, nr. 2

Også her »vendes postgangen«, således at klager over afgørelser truffet af amsankenævnet indsendes til nævnet, som inden en uge videresender klagen til Den Sociale Ankestyrelse ledsaget af sagens akter og med en begrundelse for afgørelsen.

Til § 3, nr. 5-10

Ved de foreslåede ændringer ophæves begrænsningerne i den nugældende lovgivning, således at alle afgørelser skal kunne indbringes for amsankenævnet.

Til § 4, nr. 3 og nr. 4, § 5, nr. 2, § 6, nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ændringerne foreslået i § 3, nr. 4, § 4, nr. 3, § 5, nr. 4, og § 6, nr. 2.